

[Undervisningsministeren.]

bliver beskikkede Censorer og afholdes reel Eksamen i en eller anden Art, er der i det andet høje Ting stillet et Forslag til Beslutning rettet til mig, som efter de Motiveringer, der er fremkommet i Pressen, er Udtryk for en ganske overordentlig vidtgaende pædagogisk Reformiver. Man maa sige, at Temperaturen i de to Vande — dette og det andet høje Ting — er en lille Smule forskellig, idet jeg paa den ene Side i dette Ting maa bruge min Overtalelsesevne for at faa det høje Ting til at fravige Eksamenskravet, medens jeg forstaar, at den Ordfører, som i Pressen er traadt frem og ogsaa i selve Forslaget til Beslutning staar øverst, Fru Elin Appel, i det andet høje Ting nærmest vil have, at nu skal den endelige Krig mod alt Eksamensvæsen i dette Land erklæres. Jeg maa se, hvor godt jeg kan sejle mellem dette Scylla og Charybdis.

Jeg takker det høje Ting for Behandlingen og skal for mit Vedkommende se at naa saa langt som muligt inden for de Rammer, der her er afstukket. Helt kan jeg dog ikke — naar der nu er al denne Tale om det forfærdelig vigtige i, at der skal gives Karakterer — tilbageholde den Bemærkning, at vi jo samtidig har en Seminarieordning med de saakaldte Studenterseminarister, hvor man ikke alene anerkender Aarskarakterer — lad gaa med det —, men anerkender Aarskarakterer, der er slæbt med fra en helt anden Anstalt, og tilmed Aarskarakterer, der ofte er givet under Forhold, hvor der slet ikke har været Eksamen i Fagene overhovedet. Jeg maa sige, at denne Dobbelt-hed i Betragtningen af Karakterer kan ikke undgaa at virke en lille bitte Smule paafaldende. Jeg ved imidlertid godt, at hele denne Ordning med Studenterseminarister er gennemført paa Grund af den herskende Mangel paa Lærere, og derfor har man i dette høje Ting ikke taget i Betænkning at lade Aarskaraktererne gælde, tilmed Aarskarakterer, der er givet adskillige Aar i Forvejen og af helt andre Lærestalter, medens man i det nu foreliggende Tilfælde, da jeg ventilerede Spørgsmaalet Aarskarakter, mødte den Betragtning, at det vilde være ganske ufor-svarligt at lade denne gælde. Men i hvert Fald erklærer jeg hermed min Tilfredshed med, at vi er kommet til et Resultat, og takker ogsaa Udvalget for det store Arbejde, det har gjort.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Regulering af Fiskeriet i Dele af Atlanterhavet, Nordsoen, Skagerak og Kattegat.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6135; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 901).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Severin Hansen: Saa langt tilbage som i Oktober 1943 blev der i London afholdt en international Fiskerikonference, ved hvilken ogsaa Danmark var repræsenteret. Her besluttede man at søge afsluttet en Konvention imod Overfiskning i Nordatlanten, Nordsoen og Kattegat. En ny Konference blev afholdt sidst i Marts 1946, og her blev Konventionen undertegnet af 12 Lande, efter at man havde drøftet dens Enkeltheder. Nu foreligger der her for Rigsdagen et Lovforslag, som man nærmest kan karakterisere som en Bemyndigelseslov for Fiskeriministeren til at iværksætte de nærmere Bestemmelser for vort Lands Vedkommende. Det er jo ikke vanskeligt at se, at den enorme Udvikling, Fiskeriet er inde i med alle de moderne Midler, ikke kan holde i Længden, uden at man bliver nødsaget til at træffe visse Forholdsregler. Hvordan man nærmere skal gennemføre dem, et et Spørgsmaal, og ikke mindst er det et Problem, hvordan man skal øve Kontrol med de Bestemmelser, som Konventionen fastsætter. Hvis det bliver overladt til hvert enkelt Land, maa jeg for mit personlige Vedkommende sige; at jeg ikke har nogen stærk Tro til, at Kontrollen bliver særlig effektiv. Der findes i Lovforslaget meget strenge Straffebestemmelser for visse Overtrædelser af Konventionens Bestemmelser; de Bøder, der her er stillet Forslag om, forekommer lidt vel skrappe, idet der dog bør være en vis Overgangstid efter Konventionens Ikrafttræden til at gaa over til de Redskaber, som det herefter er lovligt at bruge. I det hele taget er der mange enkelte Spørgsmaal bl. a. vedrørende Maskestørrelser og Mindstemaal for Fisk, som forekommer mig mest egnede til at drøftes i et Udvalg, hvor man muligvis kan faa Oplysninger om de mange forskellige og vidtgaende Spørgsmaal, som denne Konvention rejser, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jens Jensen: Som den højtærede Fiskeriminister oplyste i sin Forelæggelsestale,